

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 222. An quivis Sacerdos non tantùm pro articulo sed etiam pro periculo mortis habeat jurisdictionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

cura subsidiaria, & additur ad excludendam curam principalem, eo fine, ut habens talem facultatē, in casu, quo denominaretur ad curam principalem, sub poena nullitatis ante investituram pro illa principali cura se etiam novo examini sistat.

§. 10. Ille, cui in particulari jurisdictione delegatur, debet habere notitiam illius delegationis sibi factae, alioquin invalidè operatur, quia non censetur concedi, nisi acceptetur. *Sanch. Cón. Aversa* q. 16. f. 5. Si tamen toti Ordini religioso data esset jurisdictione, Sacerdos talis Religionis re ipsa illam haberet & validè ex ea operaretur, quamvis nesciret se habere quia Ordo acceptasset pro ipso, *Lugo* d. 19. n. 17. Similiter si Confessarius putans se habere potestatem absolvendi ex uno titulo, eam ex isto titulo non habuerit sed ex alio sibi jam ignoto, validè absolvit, quia implicite intendebat facere, quantum posset, ex quocumque titulo posset, *Lugo* n. 18.

Q. 222. An quisvis Sacerdos non tantum pro articulo sed etiam pro periculo mortis habeat jurisdictionem. *R. §. 1.* Articulus mortis tum dicitur esse, quando mors moraliter certa proximè instat, uti si quis ex morbo vel vulnere ad extrema devenit, ita ut inde credatur infallibiliter moriturus: item si ex sententia Judicis sit morte afficiendus. Et articulo mortis hic æquivalet, si quis sit in proximo periculo perpetuae amentiae, *Sylvius* post p. 1. *Orat. 1.* Periculum mortis tum dicitur esse, quando sub dubio vel timore probabili expectatur mors, uti in prælio, in morbo vel itinere periculoso, in longa navigatione maritima. Item in periculo mortis sunt Banniti,

ti,

ti, qui à quocumque impunè occidi possunt, non tamen, qui ad triremes damnantur, quia non semper est periculum proximum, *Sanch. in Decal. l. 2. c. 13. n. 3. contra Sa.* Item illi, qui intra pestiferos debent agere, *Aversa q. 16. f. 3. Chapeau. De cas. reserv. p. 1. c. 7. Stoz. l. 2. n. 65.* Item mulier partui vicina, experta in partibus periculum vitæ, *Sanch. n. 1.*

1560. §. 2. Omnes Sacerdotes, etiam non approbati, irregulares, excommunicati vitandi, hæretici, apostatæ, degradati, possunt quoscumque fideles à quibuscumque peccatis & censuris absolvere pro articulo mortis, uti clarè habet *Trid. sess. 14. De pœn. c. 7. & communissima cum Aversa supra*, quia potestas absolvendi est data ad salvandas animas, ergo restringi non debet, ubi extremè periclitaretur anima. v. *Sylvium Orat. 2.*

1561. §. 3. Simplicem Sacerdotem non habere jurisdictionem in solo periculo mortis docent *Sor. Can. Covarr. Valent. & alii.* E contra habere, probabilius docent *Gl. Adr. Palud. Silv. Med. Nugn. Suar. Vasq. Côn. Sanch. Laym. Lug. cum Aversa supra*, & optimè *Sylv. Orat. 1. & 2.*, quia in Jure quoad hanc rem pro eodem sumuntur periculum & articulus mortis, *Cap. 29. Si quis suadente, 17. q. 4. Cap. Eos qui, De sent. excomm. in 6. Et Ecclesia, pia mater, non præsumitur velle exponere aliquem periculo probabilis damnationis.*

1562. §. 4. Si in periculo aut etiam in articulo mortis adfit habens jurisdictionem, longè communior & probabilior sententia est cum *Sanch. n. 7. Carden. in 2. crisi d. 2. n. 424. contra Stoz. supra, Sporer. n. 725. Dianam p. 1. t. 5. R. 5.*
quod

quod alius absolvere non possit, ut lex Jure Canonico probat *Aversa* supra. Et ratio est, quia tum non est necessitas, & Ecclesia tantum voluit consulere necessitati, ne quis periret. Excipiunt rectè *Sanch. Sylv. Chapeav.* si simplex Sacerdos jam inceperit audire confessionem, quia jurisdictionem legitimam habebat, quando incepit, & illa non expirat per adventum alterius, cum res non sit amplius integra.

§. 5. Si iste alter habens jurisdictionem nollet absolvere, esset idem, atque si abesset, & tum re ipsa esset necessitas, possetque absolvere quivis Sacerdos, *Henricq. Sanch. Dian. Avers.* Quod extendunt etiam ad casum, quo adesset Sacerdos in alia, sed non in hac diocesi jurisdictionem habens, verum in hoc ultimo casu tutior est & sequenda sententia *Suar.* dicentis hunc, quamvis alienæ diocesis, esse præferendum in danda absolutione. Ad quid autem teneatur, qui ita in necessitate absolvitur à reservatis, dicitur à n. 1693.

Q. 223. *Quandonam jurisdictio Confessarii amittatur aut impediatur ratione censurarum vel aliter.* R. §. 1. Sacerdos excommunicatus & non toleratus privatus est omni jurisdictione, hinc nequidem à venialibus validè absolvit, nisi constitutum in articulo mortis. E contra excommunicatus toleratus validè absolvit, secundum communem cum *Carden.* in 2. crisi d. 2. n. 450. Sed illicitè, nisi requisitus & contritus, secundum dicta l. 6. p. 1. n. 215., ubi n. 211. dixi, quandonam licitè requiratur.

§. 2. Quamvis Parochus excommunicatus, non toleratus, (imò & degradatus, juxta *Bonac.* & alios contra *Laym.* & alios) quamdiu non est pri-